

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
№ 854 - 04 - 185		
09	11	2018

ЧРЕЗ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

**КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА
ПОЛИТИКА**

Д-Р ХАСАН АДЕМОВ

44
16 X

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал. 1 от ПОДНС внасям предложение за изменение и допълнение на приетия на първо гласуване на 26.10.2018 г. Законопроект за хората с увреждания, № 802-01-41, внесен от Министерски съвет на 18.10.2018 г., както следва:

I. В чл. 38, в алинея 3 думите „само когато удостоверят изпълнение на задълженията по чл. 40“ се заличават.

II. В чл. 39, ал. 2, т. 5 думите „в изпълнение на изискванията по чл. 40“ се заличават.

III. Чл. 40 се заличава.

IV. В чл. 43 се правят следните изменения:

1. В алинея 1 думите „, за изпълнение на квотата по чл. 40, ал. 2“ се заличават.
2. Алинея 2 се заличава.
3. В алинея 3 думите „съобразно квотата по чл. 40, ал. 2“ се заличават.
4. В алинея 4 думите „в изпълнение на квотните задължения съгласно 40, ал. 2“ се заличават.
5. Алинея 5 се заличава.
6. Алинеи 3 и 4 съответно се преномерират като ал. 2 и ал. 3.

V. Чл. 102 се заличава.

VI. В Преходните и Заключителни разпоредби се добавя нов § 24 със съдържание:

§ 24. В Кодекса на труда (обн. ДВ. бр.26 от 1 април 1986г., обн. ДВ. бр.27 от 4 април 1986г., изм. ДВ. бр.6 от 22 януари 1988г., изм. ДВ. бр.21 от 13 март 1990г., изм. ДВ. бр.30 от 13 април 1990г., изм. ДВ. бр.94 от 23 ноември 1990г., изм. ДВ. бр.27 от 5 април 1991г., изм. ДВ. бр.32 от 23 април 1991г., изм. ДВ. бр.104 от 17 декември 1991г., изм. ДВ. бр.23 от 19 март 1992г., изм. ДВ. бр.26 от 31 март 1992г., изм. ДВ. бр.88 от 30

октомври 1992г., изм. ДВ. бр.100 от 10 декември 1992г., изм. ДВ. бр.69 от 4 август 1995г., доп. ДВ. бр.87 от 29 септември 1995г., доп. ДВ. бр.2 от 5 януари 1996г., доп. ДВ. бр.12 от 9 февруари 1996г., доп. ДВ. бр.28 от 2 април 1996г., изм. ДВ. бр.124 от 23 декември 1997г., доп. ДВ. бр.22 от 24 февруари 1998г., изм. ДВ. бр.52 от 8 май 1998г., изм. ДВ. бр.56 от 19 май 1998г., изм. ДВ. бр.83 от 21 юли 1998г., доп. ДВ. бр.108 от 15 септември 1998г., изм. ДВ. бр.133 от 11 ноември 1998г., изм. ДВ. бр.51 от 4 юни 1999г., доп. ДВ. бр.67 от 27 юли 1999г., изм. ДВ. бр.110 от 17 декември 1999г., изм. ДВ. бр.25 от 16 март 2001г., изм. ДВ. бр.1 от 4 януари 2002г., изм. ДВ. бр.105 от 8 ноември 2002г., изм. ДВ. бр.120 от 29 декември 2002г., изм. ДВ. бр.18 от 25 февруари 2003г., изм. ДВ. бр.86 от 30 септември 2003г., изм. ДВ. бр.95 от 28 октомври 2003г., изм. ДВ. бр.52 от 18 юни 2004г., изм. ДВ. бр.19 от 1 март 2005г., изм. ДВ. бр.27 от 29 март 2005г., изм. ДВ. бр.46 от 3 юни 2005г., изм. ДВ. бр.76 от 20 септември 2005г., изм. ДВ. бр.83 от 18 октомври 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 декември 2005г., изм. ДВ. бр.24 от 21 март 2006г., изм. ДВ. бр.30 от 11 април 2006г., изм. ДВ. бр.48 от 13 юни 2006г., изм. ДВ. бр.57 от 14 юли 2006г., изм. ДВ. бр.68 от 22 август 2006г., изм. ДВ. бр.75 от 12 септември 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 19 декември 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 декември 2006г., изм. ДВ. бр.40 от 18 май 2007г., изм. ДВ. бр.46 от 12 юни 2007г., изм. ДВ. бр.59 от 20 юли 2007г., изм. ДВ. бр.64 от 7 август 2007г., изм. ДВ. бр.104 от 11 декември 2007г., изм. ДВ. бр.43 от 29 април 2008г., изм. ДВ. бр.94 от 31 октомври 2008г., изм. ДВ. бр.108 от 19 декември 2008г., изм. ДВ. бр.109 от 23 декември 2008г., изм. ДВ. бр.35 от 12 май 2009г., изм. ДВ. бр.41 от 2 юни 2009г., изм. ДВ. бр.103 от 29 декември 2009г., изм. ДВ. бр.15 от 23 февруари 2010г., изм. ДВ. бр.46 от 18 юни 2010г., изм. ДВ. бр.58 от 30 юли 2010г., изм. ДВ. бр.77 от 1 октомври 2010г., изм. ДВ. бр.91 от 19 ноември 2010г., изм. ДВ. бр.100 от 21 декември 2010г., изм. ДВ. бр.101 от 28 декември 2010г., изм. ДВ. бр.18 от 1 март 2011г., изм. ДВ. бр.33 от 26 април 2011г., изм. ДВ. бр.61 от 9 август 2011г., изм. ДВ. бр.82 от 21 октомври 2011г., изм. ДВ. бр.7 от 24 януари 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.15 от 21 февруари 2012г., изм. ДВ. бр.20 от 9 март 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.38 от 18 май 2012г., изм. ДВ. бр.49 от 29 юни 2012г., изм. ДВ. бр.77 от 9 октомври 2012г., доп. ДВ. бр.82 от 26 октомври 2012г., изм. ДВ. бр.15 от 15 февруари 2013г., доп. ДВ. бр.104 от 3 декември 2013г., доп. ДВ. бр.1 от 3 януари 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.27 от 25 март 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.61 от 25 юли 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.54 от 17 юли 2015г., изм. ДВ. бр.61 от 11 август 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.79 от 13 октомври 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.98 от 15 декември 2015г., изм. ДВ. бр.8 от 29 януари 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.57 от 22 юли 2016г., изм. ДВ. бр.59 от 29 юли 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.98 от 9 декември 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.105 от 30 декември 2016г., изм. ДВ. бр.85 от 24 октомври 2017г., изм. ДВ. бр.86 от 27 октомври 2017г., изм. ДВ. бр.96 от 1 декември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.102 от 22 декември 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.7 от 19 януари 2018г., изм. ДВ. бр.15 от 16 февруари 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.30 от 3 април 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.42 от 22 май 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.59 от 17 юли 2018г.) в чл. 333 се правят следните допълнения:

1. Създава се нова алинея 7:

а) „(7) Закрилата по ал. 1 не се прилага за работник или служител, който към момента на възникване на трудовото правоотношение е с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или е боледуващ от болест, определена в наредбата по ал. 1, т. 3“.

б) Досегашната ал. 7 става ал. 8.

VII. Досегашният § 24 става § 25.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

Приетият на първо гласуване Законопроект за хората с увреждания, № 802-01-41, внесен от Министерски съвет на 18.10.2018 г. въвежда абсолютно нелогично както от математическа, така и от гледна точка на икономиката и социалната политика изискване за отговорностите на работодателите с 50 и повече работници и служители да заделят от работните си места квоти за назначаване на хора с трайни увреждания. Това се предлага при запазване на изискването на чл. 315 от Кодекса на труда според който работодателят е длъжен да определя ежегодно работни места, подходящи за трудоустрояване (от 4 до 10 процента от общия брой на работниците и служителите в зависимост от икономическата дейност).

Според нас този подход е порочен и не защитава интересите нито на хората с увреждания, още по-малко на предприятията и икономиката като цяло, поради което следва да бъде изоставен.

Под благовидната форма на мерки за гарантиране на работни места за хората с трайни увреждания се увеличава данъчната тежест върху предприятията – веднъж с ежемесечната компенсационна вноска в размер на 30 на сто от минималната работна заплата за страната за всяко незаето работно място за човек с трайно увреждане (чл. 40, ал. 7) и втори път с глоба/имуществената санкция за неизпълнение в размер от 2000 до 10 000 лева (чл. 102 от законопроекта). По същество тази правна конструкция представлява налагане на санкция върху вече наложена санкция, което по никакъв начин не можем да споделим, дори само като правна техника за постигане на иначе общественоприемлива цел.

Предлагаме да отпадне задължителната закрива по чл. 333 от Кодекса на труда за работници или служители, които към момента на възникване на трудовото правоотношение са с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или боледуват от болест, определена в наредбата по чл. 333, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда. Практиката показва, че до този момент закривата практически действа като трудно преодолима бариера пред работодателите да наемат хора с увреждания. Високата нормативна защита, с която се ползват хората с увреждания на пазара на труда силно затруднява тяхното приобщаване и намирането на работа.

ВНОСИТЕЛИ: